

Domslut

Artikel 3.1 c i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002, ska tolkas så, att en nationell lagstiftning som den som är i fråga i det nationella målet — vilken består av anställningsvillkor som utgör en integrerad del av ett anställningsavtal som ingåtts före den aktuella medlemsstatens anslutning till Europeiska unionen och vilken föreskriver att anställningsförhållandet upphör då arbetstagaren uppnår en viss pensionsålder som varierar beroende på arbetstagarens kön — utgör direkt diskriminering som är förbjuden enligt direktivet i ett sådant fall då den aktuella arbetstagaren uppnår denna ålder efter anslutningen.

(¹) EUT C 80, 17.3.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana — Italien) — Daniele Biasci m.fl. mot Ministero dell'Interno, Questura di Livorno

(Förenade målen C-660/11 och C-8/12) (¹)

(Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Artiklarna 43 EG och 49 EG — Hasardspel — Upptagande av vadhållningsinsatser — Villkor för tillstånd — Krav på polistillstånd och koncession — Nationell lagstiftning — Obligatoriskt minsta avstånd mellan vadslagningssätten — Gränsöverskridande verksamhet som kan likställas med den som är föremål för koncessionen — Förbud — Ömsesidigt erkännande av tillstånd på området för hasardspel)

(2013/C 325/07)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Parter i målet vid den nationella domstolen

Mål C-660/11

Klagande: Daniele Biasci Alessandro Pasquini, Andrea Milianti, Gabriele Maggini, Elena Secenti, Gabriele Livi

Motparter: Ministero dell'Interno, Questura di Livorno

Ytterligare deltagare i rättegången: SNAI — Sindacato Nazionale Agenzie Ippiche SpA

Mål C-8/12

Klagande: Cristian Rainone, Orentino Viviani, Miriam Befani

Motparter: Ministero dell'Interno, Questura di Prato, Questura di Firenze

Ytterligare deltagare i rättegången: SNAI — Sindacato Nazionale Agenzie Ippiche SpA, Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta ltd

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana — Fri rörlighet för personer — Frihet att tillhandahålla tjänster — Upptagande av vadhållningsinsatser — Nationell lagstiftning enligt vilken denna verksamhet fordrar tillstånd och koncession meddelade av de nationella myndigheterna — Tillstånd och koncessioner meddelade av utländska myndigheter erkänns ej — Förenligheten med artiklarna 43 EG och 49 EG (nu artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF)

Domslut

1. Artiklarna 43 EG och 49 EG ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka bolag som önskar bedriva verksamhet i form av hasardspel är skyldiga att, utöver en statlig koncession för att utöva sådan verksamhet, även erhålla polistillstånd när dessa bestämmelser begränsar beviljande av tillstånd till sökande som redan innehar en sådan koncession.
2. Artiklarna 43 EG och 49 EG samt likabehandlings- och effektivitetsprinciperna ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstat — vilken i strid med unionsrätten har uteslutit en kategori aktörer från att tilldelas koncessioner för att bedriva en ekonomisk verksamhet och som, för att åtgärda detta åsidosättande, delar ut ett stort antal nya koncessioner — att skydda marknadspositioner som redan befintliga aktörer har förvärvat, genom att bland annat föreskriva ett minsta avstånd mellan nya koncessionsinnehavares och redan existerande aktörers etableringar.

Det följer av artiklarna 43 EG och 49 EG, likabehandlingsprincipen, kravet på transparens samt rättssäkerhetsprincipen att villkoren och bestämmelserna för ett sådant upphandlingsförfarande som det som är aktuellt i målen vid den hänskjutande domstolen, och i synnerhet bestämmelserna om förverkande av koncessioner som tilldelats i samband med en sådan upphandling — såsom bestämmelserna i artikel 23.3 i förslaget till avtal — ska vara formulerade på ett klart, precist och entydigt sätt, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

Artiklarna 43 EG och 49 EG ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som i praktiken förhindrar all gränsöverskridande verksamhet inom spelsektorn oberoende av i vilken form denna verksamhet bedrivs, i synnerhet i de fall då en direktkontakt mellan konsumenten och aktören äger rum och en fysisk kontroll från polisens sida av företagets mellanmän i landet är möjlig. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera om så är fallet med avseende på artikel 23.3 i nämnda förslag till avtal.

3. Artiklarna 43 EG och 49 EG ska tolkas så, att i det rådande rättsläget i unionsrätten utgör den omständigheten att en aktör, i den medlemsstat där denne har sin hemvist, innehar ett tillstånd att erbjuda hasardspel inte hinder för att en annan medlemsstat med iakttagande av de krav som unionsrätten ställer kan kräva att denne aktör, för att få erbjuda konsumenter inom den andra statens gränser sådana tjänster, innehar ett tillstånd från dess egna myndigheter.

(¹) EUT C 73, 10.03.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret — Danmark) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mot Sunico ApS, VM & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

(Mål C-49/12) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 1.1 — Tillämpningsområde — Begreppet "privaträttens område" — Talan väckt av en myndighet — Skadestånd på grund av medverkan till skatteundandragande av tredje part som inte själv är mervärdesskatteskyldig)

(2013/C 325/08)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Motparter: Sunico ApS, VM & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Østre Landsret — Tolkning av artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, s. 1) — Tillämpningsområde — Fråga om inkludering eller ej av talan om skadestånd och ränta som skattemyndigheten i en medlemsstat väckt mot fysiska och juridiska personer med hemvist i en annan medlemsstat för underlåtenhet att betala mervärdesskatt, och som grundas på ett påstående om "unlawful means conspiracy" vilket omfattas av den del av rättsordningen som avser utomobligatoriskt ansvar ("torts")

Domslut

Begreppet privaträttens område i den mening som avses i artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att det omfattar en talan varigenom en myndighet i en medlemsstat framställer skadeståndsanspråk mot fysiska och juridiska personer med hemvist i en annan medlemsstat, för en skada som orsakats genom en olaglig överenskommelse om att begå bedrägeri genom att undandra mervärdesskatt som skulle betalas i den första medlemsstaten.

(¹) EUT C 118, 21.4.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Anton Schlecker, med firma "Firma Anton Schlecker" mot Melitta Josefa Boedeker

(Mål C-64/12) (¹)

(Romkonventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser — Anställningsavtal — Artikel 6.2 — Den lag som är tillämplig om inget lagval gjorts — Lagen i det land där den anställde "vanligtvis utför sitt arbete" — Avtal med närmare anknytning till en annan medlemsstat)

(2013/C 325/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Anton Schlecker, med firma "Firma Anton Schlecker"

Motpart: Melitta Josefa Boedeker

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden — Tolkning av artikel 6.2 i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980 (EGT L 266, 1980, s. 1) — Tillämplig lag vid avsaknad av lagval — Anställningsavtal — Lagen i det land där den anställde vanligtvis utför sitt arbete — Arbetstagare som under en lång period och utan avbrott har utfört sitt arbete i en och samma medlemsstat — Anställningsavtal som med hänsyn till alla övriga omständigheter i det enskilda fallet har mycket nära anknytning till en annan medlemsstat